II

(Acte fără caracter legislativ)

ACTE ADOPTATE DE ORGANISME CREATE PRIN ACORDURI INTERNAȚIONALE

Numai textele originale CEE–ONU au efect juridic în temeiul dreptului public internațional. Situația și data intrării în vigoare ale prezentului regulament trebuie verificate în cea mai recentă versiune a documentului de situație CEE/ONU TRANS/WP.29/343, disponibilă la adresa următoare:
http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29fdocstts.html

Regulamentul nr. 73 al Comisiei Economice pentru Europa din cadrul Organizației Națiunilor Unite (CEE-ONU) – Dispoziții uniforme privind omologarea:

I. Vehiculelor privind protecția lor laterală (DPL)

II. Dispozitivelor de protecție laterală (DPL)

III. Vehiculelor cu privire la instalarea dispozitivelor de protecție laterală de un tip omologat în conformitate cu partea II a prezentului regulament

Include întreg textul valabil până la:

Seria 01 de modificări – Data intrării în vigoare: 9 decembrie 2010

CUPRINS

REGULAMENT

1. Domeniu de aplicare

2. Definiții

3. Cerințe

4. Cererea de omologare

5. Omologarea

6. Modificarea și extinderea omologării unui tip de vehicul sau a unui tip de dispozitiv de protecție laterală

7. Conformitatea producției

8. Sancțiuni în caz de neconformitate a producției

9. Încetarea definitivă a producției

10. Denumirile și adresele serviciilor tehnice responsabile cu efectuarea încercărilor de omologare, precum și ale departamentelor administrative

11. Dispoziții tranzitorii

PARTEA I — OMOLOGAREA VEHICULELOR CU PRIVIRE LA DISPOZITIVELE DE PROTECȚIE LATERALĂ (DPL) ALE ACESTORA

12. Cerințe

13. Derogări

PARTEA II — OMOLOGAREA DISPOZITIVELOR DE PROTECȚIE LATERALĂ (DPL)

14. Cerințe

PARTEA III — OMOLOGAREA UNUI VEHICUL CU PRIVIRE LA INSTALAREA UNUI DPL DE TIP OMOLOGAT ÎN CONFORMITATE CU PARTEA II A PREZENTULUI REGULAMENT

15. Cerințe

16. Derogări

ANEXE

Anexa 1 – Apendicele 1 – Fișă de comunicare (partea I)
Apendicele 2 – Fișă de comunicare (partea II)
Apendicele 3 – Fișă de comunicare (partea III)

Anexa 2 – Exemple de mărci de omologare

Anexa 3 – Condiții de încercare

1. DOMENIU DE APLICARE

1.1. Prezentul regulament se aplică:

1.1.1. PARTEA I: vehiculelor din categoriile N_2, N_3, O_3 și O_4 [1] echipate cu dispozitive de protecție laterală care nu au fost omologate separat în conformitate cu partea II a prezentului regulament sau care sunt astfel concepute și/sau echipate încât se poate considera că părțile lor componente îndeplinesc total sau parțial funcția unui dispozitiv.

1.1.2. PARTEA II: dispozitive de protecție laterală prevăzute pentru echiparea vehiculelor din categoriile N_2, N_3, O_3 și O_4 [1].

1.1.3. PARTEA III: instalării pe vehicule din categoriile N_2, N_3, O_3 și O_4 [1] a dispozitivelor de protecție laterală care au fost omologate de tip în conformitate cu partea II a prezentului regulament și completării vehiculelor omologate parțial în conformitate cu partea I și completate cu dispozitive de protecție laterală care au fost omologate de tip în conformitate cu partea II din prezentul regulament.

1.2. Prezentul regulament nu se aplică:

1.2.1. tractoarelor pentru semiremorci;

1.2.2. vehiculelor proiectate și construite pentru scopuri speciale și în cazul cărora nu este posibilă, din motive practice, echiparea cu o asemenea protecție laterală.

2. DEFINIȚII

În sensul prezentului regulament:

2.1. Definiții comune pentru părțile I, II și III

2.1.1. „Masa fără încărcătură” înseamnă masa vehiculului în stare de funcționare, neocupat și neîncărcat, dar cu rezervorul de combustibil plin, precum și cu lichid de răcire, lubrifiant, scule și o roată de rezervă (dacă este prevăzută în echipamentul standard de către producătorul vehiculului).

2.1.2. „Masa maximă” înseamnă masa declarată de către producătorul vehiculului ca fiind autorizată din punct de vedere tehnic (această masă poate fi mai mare decât „masa maximă autorizată” stabilită de către administrația națională).

2.1.3. „Participanți la trafic neprotejați” înseamnă pietoni, cicliști sau motocicliști care utilizează drumul în așa fel încât există posibilitatea ca ei să cadă sub o parte laterală a vehiculului și să fie antrenați sub roți.

2.1.4. „Dispozitiv de protecție laterală a vehiculului (DPL)” înseamnă (un) element(e) longitudinal(e) și (o) legătură (legături) (elemente de fixare) cu elementele laterale ale șasiului sau cu alte părți din structura vehiculului, concepute pentru a oferi o protecție eficace participanților la trafic neprotejați împotriva riscului căderii acestora sub părțile laterale ale vehiculului și a antrenării acestora sub roți. Părți ale vehiculului pot fi, de asemenea, utilizate ca DPL.

[1] Astfel cum sunt definite în Rezoluția consolidată privind construcția de vehicule (R.E.3), documentul ECE/TRANS/WP.29/78/Rev.2, alineatul 2.

2.2. Definiții specifice părții I

2.2.1. „Omologarea unui vehicul” înseamnă omologarea unui tip de vehicul complet, incomplet sau completat în ceea ce privește protecția laterală a acestuia.

2.2.2. „Tip de vehicul” înseamnă o categorie de vehicule care nu diferă între ele în privința caracteristicilor esențiale, cum sunt lățimea axei spate, lățimea totală, dimensiunile, forma și materialele părții laterale a vehiculului (inclusiv cabina, dacă aceasta este montată), precum și caracteristicile suspensiei, în măsura în care acestea au un impact asupra cerințelor formulate la punctul 12.

2.3. Definiții specifice părții II

2.3.1. „Omologarea unui DPL” reprezintă omologarea unui tip de DPL cu privire la cerințele stabilite la punctul 14.

2.3.2. „Tip de dispozitiv de protecție laterală (DPL)” înseamnă un DPL care nu diferă în privința caracteristicilor esențiale, cum sunt forma, dimensiunile, modul de fixare, materialele și marcajele menționate la punctul 5.2.4.

2.4. Definiții specifice părții III

2.4.1. „Omologarea unui vehicul” înseamnă omologarea unui tip de vehicul cu privire la instalarea unui DPL aparținând unui tip omologat în conformitate cu partea II a prezentului regulament, inclusiv, dacă este cazul, completarea unui vehicul omologat parțial în conformitate cu partea I.

2.4.2. „Tip de vehicul” înseamnă vehicule care nu diferă în aspecte esențiale precum:

(a) lățimea axei din spate;

(b) structura, dimensiunile, forma și înălțimea față de sol ale părților laterale ale vehiculului, precum și caracteristicile suspensiei, în măsura în care acestea au un impact asupra cerințelor prevăzute la punctul 15 din prezentul regulament;

(c) dispozitivele de protecție laterală omologate montate pe vehicul.

3. CERINȚE

3.1. DISPOZIȚII GENERALE

3.1.1. Se consideră că cerințele prezentului regulament sunt îndeplinite în următoarele cazuri:

3.1.1.1. în cazul în care vehiculul este echipat cu dispozitive de protecție laterală conform cerințelor prevăzute în partea I și/sau în partea III; sau

3.1.1.2. dacă vehiculul este proiectat și/sau echipat lateral astfel încât, datorită formei și caracteristicilor lor, părțile sale componente pot fi încorporate și/sau considerate ca înlocuind dispozitivul de protecție laterală. Componentele a căror funcție combinată îndeplinește cerințele stabilite la punctele 12 și 15 sunt considerate ca formând un DPL.

3.2. CONDIȚII DE ÎNCERCARE A VEHICULULUI

Conformitatea cu cerințele prevăzute în partea I și în partea III se determină cu vehiculul poziționat în conformitate cu dispozițiile din anexa 3.

4. CEREREA DE OMOLOGARE

4.1. Cerere de omologare în temeiul părții I a prezentului regulament

4.1.1. Cererea de omologare a unui tip de vehicul în conformitate cu partea I a prezentului regulament se înaintează de către producătorul vehiculului sau de către reprezentantul său autorizat.

4.1.2. Cererea de omologare trebuie să fie însoțită de documentele menționate mai jos, în triplu exemplar, precum și de următoarele elemente specifice:

4.1.2.1. o descriere detaliată a tipului de vehicul în ceea ce privește stadiul de finalizare al acestuia, structura, dimensiunile, formele și materialele din care este constituit;

4.1.2.2. desene ale vehiculului care prezintă tipul de vehicul în vedere laterală și din spate, precum și detalii de proiectare ale părților laterale ale structurii;

4.1.2.3. o descriere detaliată a dispozitivelor de protecție laterală: dimensiunile și formele acestora, materialele din care sunt produse, detalii de proiectare privind legăturile dintre acestea și vehicul și privind poziția acestora pe vehicul.

4.1.3. Un vehicul reprezentativ pentru tipul supus omologării trebuie pus la dispoziția serviciului tehnic responsabil cu efectuarea încercărilor de omologare.

4.1.3.1. Un vehicul care nu conține toate elementele corespunzătoare tipului poate fi acceptat pentru omologare, cu condiția să se poată dovedi că absența elementelor respective nu are un efect prejudiciabil asupra rezultatelor omologării în ceea ce privește cerințele enunțate în prezenta parte.

4.1.3.2. Este responsabilitatea solicitantului omologării să demonstreze faptul că acceptarea variantelor menționate la punctul 4.1.3.1 este compatibilă cu respectarea cerințelor prezentei părți.

4.2. Cerere de omologare în temeiul părții II a prezentului regulament

4.2.1. Cererea de omologare în temeiul părții II a prezentului regulament este înaintată de către producătorul dispozitivului de protecție laterală sau de către reprezentantul autorizat al acestuia.

4.2.2. Cererea de omologare trebuie să fie însoțită de documentele menționate mai jos, în triplu exemplar, precum și de următoarele elemente specifice:

4.2.2.1. o descriere detaliată a dispozitivelor de protecție laterală: dimensiunile și formele acestora, materialele din care sunt produse, precum și detaliile privind legăturile proiectate dintre acestea și vehicul;

4.2.2.2. o mostră a tipului de dispozitiv de protecție laterală: mostra trebuie marcată în mod lizibil și indelebil pe toate componentele principale, cu denumirea comercială sau marca solicitantului și denumirea tipului;

4.2.2.3. un DPL reprezentativ pentru tipul supus omologării trebuie pus la dispoziția serviciului tehnic responsabil cu efectuarea încercărilor de omologare.

4.3. Cerere de omologare în temeiul părții III a prezentului regulament

4.3.1. Cererea de omologare în temeiul părții III a prezentului regulament este înaintată de către producătorul vehiculului sau de către reprezentantul autorizat al acestuia.

4.3.2. Cererea de omologare trebuie însoțită de documentele menționate mai jos, în triplu exemplar, precum și de următoarele elemente specifice:

4.3.2.1. desene ale vehiculului care să indice, în conformitate cu criteriile menționate la punctul 2.4.2, tipul de vehicul în vedere laterală, cu indicarea poziției dispozitivelor de protecție laterală omologate și a detaliilor de proiectare privind legăturile dintre acestea și vehicul;

4.3.2.2. o listă a dispozitivelor de protecție laterală destinate montării pe vehicul;

4.3.2.3. la cererea autorității de omologare se furnizează, de asemenea, fișa de comunicare a omologării de tip corespunzătoare dispozitivului de protecție laterală (și anume, apendicele 2 din anexa 1 la prezentul regulament).

4.3.3. Un vehicul reprezentativ pentru tipul supus omologării și echipat cu un dispozitiv de protecție laterală omologat trebuie pus la dispoziția serviciului tehnic responsabil cu efectuarea încercărilor de omologare.

4.3.3.1. Un vehicul care nu conține toate elementele corespunzătoare tipului poate fi acceptat pentru omologare, cu condiția să se poată dovedi că absența elementelor respective nu are un efect prejudiciabil asupra rezultatelor omologării în ceea ce privește cerințele enunțate în prezenta parte.

4.3.3.2. Este responsabilitatea solicitantului omologării să demonstreze faptul că acceptarea variantelor menționate la punctul 4.3.3.1 este compatibilă cu respectarea cerințelor prezentei părți.

5. OMOLOGAREA

5.1. Omologare în temeiul părții I a prezentului regulament

5.1.1. În cazul în care vehiculul complet, incomplet sau completat supus omologării în conformitate cu prezenta parte respectă cerințele prevăzute la punctul 12, se acordă omologarea tipului de vehicul respectiv.

5.1.2. Fiecărui tip omologat i se atribuie un număr de omologare. Primele două cifre ale acestui număr de omologare (în prezent 01, corespunzând seriei 01 de modificări) indică seria de modificări conținând cele mai recente modificări tehnice majore ale regulamentului la data eliberării certificatului de omologare. Aceeași parte contractantă nu poate atribui același număr unui alt tip de vehicul, astfel cum este definit în prezentul regulament.

5.1.3. Notificarea privind acordarea, refuzul sau extinderea omologării unui tip de vehicul, în temeiul prezentului regulament, se comunică părților contractante la acordul care aplică prezentul regulament, prin intermediul unei fișe conforme cu modelul din apendicele 1 la anexa 1 din prezentul regulament.

5.1.4. Pe fiecare vehicul corespunzător unui anumit tip de vehicul omologat în temeiul prezentului regulament, se aplică în mod vizibil și într-un loc ușor accesibil, menționat în fișa de omologare, o marcă de omologare care conține următoarele elemente:

5.1.4.1. un cerc în interiorul căruia este plasată litera „E”, urmată de numărul distinctiv al țării care a acordat omologarea ([2]);

5.1.4.2. numărul prezentului regulament, urmat de litera „R”, o liniuță și numărul de omologare în dreapta cercului, astfel cum se precizează la punctul 5.1.4.1.

5.1.5. În cazul în care vehiculul este conform unui tip de vehicul omologat, în temeiul unuia sau a mai multor regulamente anexate la acord, în țara care a acordat omologarea în temeiul prezentului regulament, simbolul prevăzut la punctul 5.1.4.1 nu trebuie repetat; într-un astfel de caz, numerele regulamentelor și numerele de omologare, precum și simbolurile adiționale corespunzând tuturor regulamentelor în temeiul cărora a fost acordată omologarea în țara care a acordat omologarea în conformitate cu prezentul regulament, sunt înscrise unul sub altul, la dreapta simbolului prevăzut la punctul 5.1.4.1.

5.1.6. Marca de omologare trebuie să fie lizibilă și indelebilă.

5.1.7. Marca de omologare este amplasată lângă sau pe plăcuța cu date a vehiculului fixată de producător.

5.1.8. Anexa 2 la prezentul regulament oferă exemple de dispunere a mărcilor de omologare.

5.2. Omologare în temeiul părții II a prezentului regulament

5.2.1. În cazul în care tipul de DPL supus omologării în temeiul prezentei părți îndeplinește cerințele de la punctul 14, respectivului tip de DPL i se acordă omologarea.

5.2.2. Fiecărui tip omologat i se atribuie un număr de omologare. Primele două cifre ale acestui număr de omologare (în prezent 01, corespunzând seriei 01 de modificări) indică seria de modificări conținând cele mai recente modificări tehnice majore ale regulamentului la data emiterii certificatului de omologare. Aceeași parte contractantă nu poate atribui același număr unui alt tip de dispozitiv.

5.2.3. Notificarea privind acordarea, refuzul sau extinderea omologării unui tip de DPL, în temeiul prezentului regulament, se comunică părților contractante la acordul care aplică prezentul regulament, prin intermediul unei fișe conforme cu modelul din apendicele 1 din anexa 2 la prezentul regulament.

5.2.4. Pe componentele principale ale dispozitivului de protecție laterală care corespunde unui tip de DPL omologat în temeiul prezentului regulament se aplică, într-un loc vizibil și ușor accesibil, specificat în fișa de omologare, o marcă de omologare formată din următoarele elemente:

5.2.4.1. un cerc în interiorul căruia este plasată litera „E”, urmată de numărul distinctiv al țării care a acordat omologarea ([2]);

5.2.4.2. numărul de omologare la dreapta cercului, astfel cum este prevăzut la punctul 5.2.4.1.

([2]) 1 pentru Germania, 2 pentru Franța, 3 pentru Italia, 4 pentru Țările de Jos, 5 pentru Suedia, 6 pentru Belgia, 7 pentru Ungaria, 8 pentru Republica Cehă, 9 pentru Spania, 10 pentru Serbia, 11 pentru Regatul Unit, 12 pentru Austria, 13 pentru Luxemburg, 14 pentru Elveția, 15 (disponibil), 16 pentru Norvegia, 17 pentru Finlanda, 18 pentru Danemarca, 19 pentru România, 20 pentru Polonia, 21 pentru Portugalia, 22 pentru Federația Rusă, 23 pentru Grecia, 24 pentru Irlanda, 25 pentru Croația, 26 pentru Slovenia, 27 pentru Slovacia, 28 pentru Belarus, 29 pentru Estonia, 30 (disponibil), 31 pentru Bosnia și Herțegovina, 32 pentru Letonia, 33 (disponibil), 34 pentru Bulgaria, 35 pentru Kazahstan, 36 pentru Lituania, 37 pentru Turcia, 38 (disponibil), 39 pentru Azerbaidjan, 40 pentru fosta Republică iugoslavă a Macedoniei, 41 (disponibil), 42 pentru Uniunea Europeană (omologările sunt eliberate de statele membre prin utilizarea simbolului lor CEE), 43 pentru Japonia, 44 (disponibil), 45 pentru Australia, 46 pentru Ucraina, 47 pentru Africa de Sud, 48 pentru Noua Zeelandă, 49 pentru Cipru, 50 pentru Malta, 51 pentru Republica Coreea, 52 pentru Malaysia, 53 pentru Thailanda, 54 și 55 (disponibile), 56 pentru Muntenegru, 57 (disponibil) și 58 pentru Tunisia. Altor țări li se atribuie alte numere în ordinea cronologică în care acestea ratifică sau aderă la Acordul privind adoptarea de reglementări tehnice uniforme pentru vehicule cu roți, echipamente și componente care pot fi montate și/sau utilizate pe vehicule cu roți și condițiile pentru recunoașterea reciprocă a omologărilor acordate pe baza acestor reglementări, iar numerele astfel atribuite trebuie comunicate părților contractante ale acordului de către Secretarul General al Organizației Națiunilor Unite.

5.2.5. Marca de omologare trebuie să fie lizibilă și indelebilă.

5.2.6. Anexa 2 la prezentul regulament oferă exemple de mărci de omologare.

5.3. Omologare în temeiul părții III a prezentului regulament

5.3.1. Dacă vehiculul prezentat pentru omologare în conformitate cu prezenta parte este echipat cu un DPL omologat și respectă cerințele prevăzute la punctul 15, se acordă omologarea tipului de respectiv de vehicul.

5.3.2. Fiecărui tip omologat i se atribuie un număr de omologare. Primele două cifre ale acestui număr de omologare (în prezent 01, corespunzând seriei 01 de modificări) indică seria de modificări conținând cele mai recente modificări tehnice majore ale regulamentului la data eliberării certificatului de omologare. Aceeași parte contractantă nu atribuie același număr altui tip de vehicul.

5.3.3. Notificarea privind acordarea, refuzul sau extinderea omologării unui tip de vehicul, în temeiul prezentului regulament, se comunică părților contractante la acordul care aplică prezentul regulament, prin intermediul unei fișe conforme cu modelul din apendicele 1 din anexa 3 la prezentul regulament.

5.3.4. Pe fiecare vehicul care este conform cu tipul de vehicul omologat în temeiul prezentului regulament se aplică, în mod vizibil și într-un loc ușor accesibil precizat în fișa de omologare, o marcă de omologare formată din următoarele elemente:

5.3.4.1. un cerc în interiorul căruia este plasată litera „E”, urmată de numărul distinctiv al țării care a acordat omologarea ([2]);

5.3.4.2. numărul prezentului regulament, urmat de litera „R”, o liniuță și numărul de omologare în dreapta cercului, astfel cum este prevăzut la punctul 5.3.4.1.

5.3.5. În cazul în care vehiculul este conform unui tip de vehicul omologat, în temeiul unuia sau a mai multor regulamente anexate la acord, în țara care a acordat omologarea în temeiul prezentului regulament, simbolul prevăzut la punctul 5.3.4.1 nu trebuie repetat; într-un astfel de caz, numerele regulamentelor și numerele de omologare, precum și simbolurile adiționale corespunzătoare tuturor regulamentelor în temeiul cărora a fost acordată omologarea în țara care a acordat omologarea în conformitate cu prezentul regulament, sunt înscrise unul sub altul, la dreapta simbolului prescris la punctul 5.3.4.1.

5.3.6. Marca de omologare trebuie să fie lizibilă și indelebilă.

5.3.7. Marca de omologare este amplasată lângă sau pe plăcuța cu date a vehiculului, fixată de producător.

5.3.8. Anexa 2 la prezentul regulament oferă exemple de mărci de omologare.

6. MODIFICAREA ȘI EXTINDEREA OMOLOGĂRII UNUI TIP DE VEHICUL SAU A UNUI TIP DE DPL

6.1. Orice modificare a tipului de vehicul sau de DPL se comunică departamentului administrativ care a omologat tipul. Departamentul poate:

6.1.1. fie să estimeze că modificările aduse nu sunt de natură să aibă un efect negativ semnificativ și că, în orice caz, vehiculul sau dispozitivul de protecție laterală corespunde în continuare cerințelor; fie

6.1.2. să solicite un raport de încercare suplimentar serviciului tehnic însărcinat cu efectuarea încercărilor de omologare.

6.2. Confirmarea sau refuzul omologării, cu specificarea modificărilor, trebuie comunicată prin procedura specificată la punctul 5.1.3, 5.2.3 sau 5.3.3 de mai sus, după caz, părților contractante la acordul care aplică prezentul regulament.

6.3. Autoritatea competentă care acordă extinderea omologării atribuie un număr de serie extinderii respective și informează ulterior celelalte părți ale Acordului din 1958 care aplică prezentul regulament, prin intermediul unei fișe de comunicare conforme cu modelul prezentat în anexa 1 la prezentul regulament.

7. CONFORMITATEA PRODUCȚIEI

Procedurile de conformitate a producției sunt conforme cu cele stabilite în apendicele 2 la acord (E/ECE/324-E/ECE/TRANS/505/Rev.2), cu următoarele cerințe:

7.1. fiecare vehicul sau DPL omologat în conformitate cu prezentul regulament este produs astfel încât să corespundă tipului omologat, prin îndeplinirea condițiilor prevăzute la părțile respective de mai sus;

7.2. autoritatea de omologare care a acordat omologarea de tip poate verifica, în orice moment, metodele de control al conformității care se aplică fiecărei unități de producție.

8. SANCȚIUNI ÎN CAZ DE NECONFORMITATE A PRODUCȚIEI

8.1. Omologarea acordată unui tip de vehicul sau DPL în temeiul prezentului regulament poate fi retrasă în cazul în care nu sunt respectate cerințele stabilite la punctul 12, 14 sau 15, după caz.

8.2. În cazul în care o parte contractantă la Acordul din 1958, care aplică prezentul regulament, retrage o omologare pe care a acordat-o anterior, aceasta are obligația să notifice acest lucru de îndată celorlalte părți contractante care aplică prezentul regulament, printr-o fișă de comunicare care este conformă cu modelul din anexa 1 la prezentul regulament.

9. ÎNCETAREA DEFINITIVĂ A PRODUCȚIEI

În cazul în care titularul omologării încetează definitiv producția unui tip de vehicul sau a unui tip de DPL omologat în conformitate cu prezentul regulament, acesta informează, cu privire la aceasta, autoritatea care a acordat omologarea. La primirea notificării în cauză, autoritatea respectivă informează celelalte părți contractante la acord care aplică prezentul regulament, prin intermediul unei fișe de comunicare conforme cu modelul din anexa 1 la prezentul regulament.

10. DENUMIRILE ȘI ADRESELE SERVICIILOR TEHNICE RESPONSABILE CU EFECTUAREA ÎNCERCĂRILOR DE OMOLOGARE, PRECUM ȘI ALE DEPARTAMENTELOR ADMINISTRATIVE

Părțile contractante la Acordul din 1958 care aplică prezentul regulament comunică secretariatului Națiunilor Unite denumirile și adresele serviciilor tehnice responsabile cu efectuarea încercărilor de omologare, precum și ale departamentelor administrative care acordă omologarea și cărora trebuie să li se trimită certificatele de omologare sau de extindere, de refuz sau de retragere a omologării eliberate în alte țări.

11. DISPOZIȚII TRANZITORII

11.1. Începând cu data oficială a intrării în vigoare a seriei 01 de modificări, nicio parte contractantă care aplică prezentul regulament nu refuză acordarea unei omologări CEE în temeiul prezentului regulament astfel cum a fost modificat de seria 01 de modificări.

11.2. După 12 luni de la data intrării în vigoare a seriei 01 de modificări, părțile contractante care aplică prezentul regulament acordă omologări numai dacă tipul de vehicul sau de DPL care urmează să fie omologat îndeplinește cerințele prezentului regulament, astfel cum a fost modificat prin seria 01 de modificări.

11.3. Chiar și după intrarea în vigoare a seriei 01 de modificări la prezentul regulament, omologările acordate în temeiul seriei 00 de modificări rămân valabile, iar părțile contractante care aplică prezentul regulament continuă să acorde extinderi ale acestor omologări și continuă să le accepte.

11.4. Niciuna dintre părțile contractante care aplică prezentul regulament nu refuză acordarea unei omologări naționale sau regionale unui tip de vehicul omologat în temeiul seriei 00 de modificări la prezentul regulament.

PARTEA I — OMOLOGAREA VEHICULELOR CU PRIVIRE LA DISPOZITIVELE DE PROTECȚIE LATERALĂ (DPL) ALE ACESTORA

12. CERINȚE

12.1. Dispozitivul de protecție laterală nu trebuie să mărească lățimea totală a vehiculului, iar partea principală a suprafeței sale externe nu trebuie să fie retrasă cu mai mult de 150 mm față de planul cel mai exterior (lățimea maximă) al vehiculului. Extremitatea anterioară a acestora poate fi, pe anumite vehicule, curbată spre interior, în conformitate cu punctele 12.4.3 și 12.4.4. Extremitatea posterioară a acestora nu trebuie să fie retrasă spre interior cu mai mult de 30 mm față de extremitatea laterală a pneurilor din spate (nu este luată în considerare nicio umflătură a pneurilor aproape de sol) pe cel puțin ultimii 250 mm ai părții din spate.

12.2. Suprafața externă a dispozitivului de protecție laterală trebuie să fie netedă și, pe cât posibil, continuă din față spre spate; părțile adiacente se pot totuși suprapune dacă muchia de suprapunere este întoarsă spre spate sau în jos sau dacă poate fi lăsat un spațiu liber de cel mult 25 mm în lungime, cu condiția ca partea din spate să nu fie proeminentă în raport cu partea din față; capetele rotunjite ale șuruburilor sau ale niturilor nu pot avea proeminențe mai mari de 10 mm în

raport cu suprafața, iar alte părți pot avea proeminențe în aceleași limite, cu condiția ca acestea să fie netede și uniform rotunjite; toate marginile și colțurile exterioare care pot fi atinse de o sferă cu diametrul de 100 mm trebuie să fie rotunjite, cu o rază de cel puțin 2,5 mm; cele care au o proeminență mai mică de 5 mm trebuie să aibă muchiile dinspre exterior rotunjite.

12.3. Dispozitivul de protecție laterală poate fi format dintr-o suprafață plană continuă sau dintr-unul sau mai multe lonjeroane orizontale sau dintr-o combinație de suprafețe și lonjeroane; dacă se utilizează lonjeroane, acestea trebuie să fie la cel mult 300 mm unele față de altele și să aibă o înălțime de cel puțin:

(a) 50 mm pentru categoriile de vehicule N_2 și O_3;

(b) 100 mm pentru categoriile de vehicule N_3 și O_4, cu cerința ca, în acest ultim caz, lonjeroanele să nu aibă practic denivelări.

Combinațiile suprafețe/lonjeroane constituie un dispozitiv de protecție laterală practic continuu, sub rezerva totuși a dispozițiilor de la punctul 12.2.

12.4. Marginea anterioară a dispozitivului de protecție laterală trebuie să fie construită după cum urmează:

12.4.1. poziția acesteia trebuie să fie:

12.4.1.1. pe un vehicul din categoria N_2 sau N_3: la cel mult 300 mm în spatele planului vertical perpendicular pe planul longitudinal al vehiculului și tangent la suprafața exterioară a pneului roții situate imediat în fața dispozitivului;

12.4.1.2. pe o remorcă cu proțap: la cel mult 500 mm în spatele planului definit la punctul 12.4.1.1;

12.4.1.3. pe o semiremorcă: la cel mult 250 mm în spatele planului transversal median al suportului, în cazul în care acesta din urmă există, cu precizarea că, în niciun caz, distanța dintre marginea anterioară și planul transversal care trece prin axa pivotului de cuplare în poziția sa cea mai din spate nu trebuie să depășească 2,7 m;

12.4.1.4. pe o remorcă cu ax central: în zona din fața planului transversal care trece prin centrul axului frontal, cu precizarea că această poziție nu trebuie să depășească marginea anterioară a caroseriei, dacă există o caroserie, pentru a asigura o manevrabilitate normală a remorcii;

12.4.2. în cazul în care marginea anterioară se găsește într-un spațiu liber care depășește 25 mm, această margine trebuie să fie un element vertical continuu care acoperă toată înălțimea dispozitivului; suprafețele exterioară și anterioară ale acestui element măsoară cel puțin 50 mm către spate și sunt curbate cu 100 mm spre interior sau au o rază minimă de 50 mm în cazul vehiculelor din categoriile N_2 și O_2, respectiv măsoară cel puțin 100 mm către spate și sunt curbate cu 100 mm spre interior sau au o rază minimă de 100 mm în cazul vehiculelor din categoriile N_3 și O_4;

12.4.3. în cazul unui vehicul din categoria N_2 sau a cărui dimensiune de 300 mm menționată la punctul 12.4.1.1 nu depășește interiorul cabinei, dispozitivul este construit astfel încât spațiul liber dintre marginea sa anterioară și panourile cabinei nu depășește 100 mm și, dacă este necesar, este curbat către interior la un unghi care nu depășește 45°. În acest caz nu sunt aplicabile cerințele de la punctul 12.4.2;

12.4.4. la alegerea producătorului, pot fi îndeplinite dispozițiile punctului 12.4.3 în cazul unui vehicul din categoria N_2 sau N_3 la care dimensiunea de 300 mm menționată la punctul 12.4.1.1 cade în spatele cabinei și la care dispozitivul se prelungește cu cel mult 100 mm în fața cabinei.

12.5. Marginea din spate a dispozitivului de protecție laterală trebuie să fie la cel mult 300 mm în fața planului vertical perpendicular pe planul longitudinal al vehiculului și să fie tangent cu suprafața externă a pneului roții situate imediat în spate; nu este necesar un element vertical continuu pentru marginea din spate.

12.6. Cerințele de la punctele 12.4 și 12.5 sunt independente și nu pot fi combinate. Cu toate acestea, în cazul unui vehicul cu două axe directoare, nu este necesară montarea unui dispozitiv de protecție laterală între cele două axe dacă distanța longitudinală dintre liniile mediane ale acestora este mai mică sau egală cu 2 100 mm.

12.7. Consolele față și spate ale dispozitivului de protecție laterală nu depășesc distanța dintre legături și centrul pistonului plonjor măsurată în timpul încercării prevăzute la punctul 12.10. În cazul mai multor astfel de distanțe, nu trebuie depășită cea mai mare dintre distanțele măsurate în timpul încercării.

12.8. Marginea inferioară a dispozitivului de protecție laterală nu trebuie să fie situată, în niciun caz, la mai mult de 550 mm deasupra solului.

12.9. Marginea superioară a dispozitivului de protecție laterală nu trebuie să fie situată la mai mult de 350 mm sub partea structurii vehiculului prin care trece un plan vertical tangent la suprafața exterioară a pneurilor, la stabilirea suprafeței exterioare a pneurilor excluzându-se orice umflătură situată pe pneuri aproape de sol, cu excepția următoarelor cazuri:

12.9.1. când planul specificat la punctul 12.9 nu trece prin structura vehiculului, marginea superioară trebuie să fie la nivelul suprafeței platformei de încărcare sau la 950 mm față de sol (se reține valoarea cea mai mică);

12.9.2. când planul specificat la punctul 12.9 trece prin structura vehiculului la o înălțime mai mare de 1,3 m față de sol, marginea superioară a dispozitivului nu trebuie să fie la o înălțime mai mică de 950 mm față de sol;

12.9.3. pe un vehicul conceput și construit în mod special, nu doar adaptat, pentru transportul unui container sau al unei caroserii demontabile, marginea superioară a dispozitivului poate fi determinată în conformitate cu punctele 12.9.1 și 12.9.2, containerul sau caroseria fiind considerate ca făcând parte din vehicul;

12.9.4. în cazul unui vehicul dotat cu o macara pentru încărcare, descărcare sau pentru alte operațiuni, care are un post de lucru sau o platformă de manevrare pentru operator de pe care macaraua poate fi controlată, marginea superioară a dispozitivului de protecție laterală poate fi determinată în conformitate cu punctele 12.9.1 și 12.9.2, postul de lucru sau platforma de funcționare fiind luată în calcul ca în cazul în care ar fi fost vorba despre o platformă de încărcare.

12.10. Dispozitivele de protecție laterală trebuie să fie practic rigide, solid fixate (ele nu trebuie să se desprindă din cauza vibrațiilor produse de folosirea normală a vehiculului) și, cu excepția cazului în care este vorba de elementele enumerate la punctul 12.11, fabricate din metal sau dintr-un alt material corespunzător. Dispozitivele de protecție laterală sunt considerate adecvate dacă pot suporta o forță statică orizontală de 1 kN, aplicată perpendicular pe orice parte a suprafeței exterioare a acestora, prin centrul unui berbec basculant de secțiune circulară și plat, cu diametrul de 220 mm ± 10 mm, și dacă deformarea dispozitivului încărcat, măsurată în centrul pistonului plonjor, nu depășește în acel moment:

(a) 30 mm pe ultimii 250 mm din spate ai dispozitivului; și

(b) 150 mm pe restul dispozitivului.

La cererea producătorului, respectarea acestei cerințe poate fi demonstrată prin calcul. Fiabilitatea metodei de calcul trebuie demonstrată în mod satisfăcător serviciului tehnic.

12.11. Componentele fixate permanent pe vehicul, de exemplu roțile de rezervă, compartimentul bateriilor de acumulatoare, rezervoarele de aer, rezervoarele de combustibil, farurile, dispozitivele reflectorizante și trusele de scule pot fi integrate într-un dispozitiv de protecție laterală, cu condiția ca acestea să corespundă dimensiunilor prevăzute în prezenta parte. Dispozițiile de la punctul 12.2 se aplică spațiilor libere dintre dispozitivele de protecție și elementele fixate permanent.

12.12. Dispozitivul de protecție laterală nu poate fi utilizat pentru a fixa conductele circuitului de frânare, conductele de aer sau cele hidraulice.

12.13. Dispozitivul de protecție laterală poate fi proiectat astfel încât să poată fi amplasat în diverse poziții în partea laterală a vehiculului. În acest caz, trebuie garantată metoda de fixare în poziția normală de funcționare, astfel încât să fie exclusă modificarea neintenționată a poziției. Forța aplicată de către operator pentru modificarea poziției dispozitivului nu trebuie să depășească 40 daN.

13. DEROGĂRI

13.1. Prin derogare de la dispozițiile de mai sus, vehiculele de tipurile precizate în continuare nu trebuie să îndeplinească decât cerințele indicate în fiecare caz particular:

13.1.1. o remorcă extensibilă îndeplinește toate cerințele enunțate la punctul 12 dacă este redusă la lungimea sa minimă; totuși, atunci când remorca este extinsă, dispozitivele de protecție laterală trebuie să respecte cerințele de la punctele 12.8, 12.9 și 12.10, precum și de la punctul 12.4 sau 12.5, dar nu neapărat de la ambele; extensia remorcii nu trebuie să creeze spații libere pe lungimea dispozitivelor de protecție laterală;

13.1.2. o autocisternă, adică un vehicul conceput doar pentru transportul unui fluid într-o cisternă închisă, fixată permanent pe vehicul și prevăzută cu țevi sau racorduri pentru încărcare sau descărcare, trebuie dotată cu dispozitive de protecție laterală care să satisfacă, pe cât posibil, toate cerințele de la punctul 12; nu se acceptă derogări de la respectarea riguroasă a acestor dispoziții decât în cazul în care cerințele de funcționare impun necesitatea unor astfel de derogări;

13.1.3. pe un vehicul dotat cu cale de sprijin extensibile destinate să asigure un plus de stabilitate în cursul încărcării, descărcării sau al altor operațiuni pentru care vehiculul a fost proiectat, pot fi lăsate spații libere suplimentare în dispozitivul de protecție laterală, dacă acestea sunt necesare pentru a permite extensia calelor;

13.1.4. în cazul unui vehicul echipat cu puncte de fixare în conformitate cu standardul ISO 9367-1:1989 sau ISO 9367-2:1994 pentru transportul naval pe nave Ro/Ro, în dispozitivele de protecție laterală trebuie lăsate spații libere pentru a permite fixarea dispozitivelor de reținere;

13.1.5. pe un vehicul dotat cu o macara pentru încărcare, descărcare sau alte operațiuni pentru care a fost proiectat vehiculul, făcând imposibilă respectarea tuturor cerințelor de la punctul 12, dispozitivele de protecție laterală pot fi fixate cu spații libere suplimentare în cazul în care acestea sunt necesare pentru a permite deplasarea sau fixarea macaralei.

13.2. În cazul în care părțile laterale ale vehiculului sunt proiectate și/sau echipate astfel încât, datorită formei și caracteristicilor, ansamblul elementelor lor constitutive îndeplinește cerințele de la punctul 12, acestea pot fi considerate ca înlocuind dispozitivele de protecție laterală.

PARTEA II — OMOLOGAREA DISPOZITIVELOR DE PROTECȚIE LATERALĂ (DPL)

14. CERINȚE

14.1. Suprafața externă a dispozitivului de protecție laterală trebuie să fie netedă și, pe cât posibil, continuă din față spre spate; părțile adiacente se pot totuși suprapune dacă muchia de suprapunere este întoarsă spre spate sau în jos sau dacă poate fi lăsat un spațiu liber de cel mult 25 mm în lungime, cu condiția ca partea din spate să nu fie proeminentă față de partea din față; capetele rotunjite ale șuruburilor sau ale niturilor nu pot avea proeminențe mai mari de 10 mm în raport cu suprafața, iar alte părți pot avea proeminențe în aceleași limite, cu condiția ca acestea să fie netede și similar rotunjite; toate marginile și colțurile exterioare care pot fi atinse de o sferă cu diametrul de 100 mm trebuie să fie rotunjite, cu o rază de cel puțin 2,5 mm; cele care au o proeminență mai mică de 5 mm trebuie să aibă muchiile dinspre exterior rotunjite.

14.2. Dispozitivul de protecție laterală poate fi format dintr-o suprafață plană continuă sau dintr-unul sau mai multe lonjeroane orizontale sau dintr-o combinație de suprafețe și lonjeroane; dacă se utilizează lonjeroane, acestea trebuie să fie la cel mult 300 mm unele față de celelalte și să aibă o înălțime de cel puțin:

(a) 50 mm în cazul dispozitivelor de protecție laterală destinate categoriilor de vehicule N_2 și O_3; sau

(b) 100 mm în cazul dispozitivelor de protecție laterală destinate categoriilor de vehicule N_3 și O_4, cu condiția ca, în acest ultim caz, lonjeroanele nu aibă, practic, denivelări.

Combinațiile suprafețe/lonjeroane constituie un dispozitiv de protecție laterală practic continuu, sub rezerva, totuși, a dispozițiilor de la punctul 14.1.

14.3. Muchia anterioară constă într-un element vertical continuu care se extinde pe toată înălțimea dispozitivului; suprafețele exterioară și anterioară ale acestui element măsoară cel puțin 50 mm către spate și sunt curbate cu 100 mm spre interior sau au o rază minimă de 50 mm în cazul vehiculelor din categoriile N_2 și O_3, respectiv măsoară cel puțin 100 mm către spate și sunt curbate cu 100 mm spre interior sau au o rază minimă de 100 mm în cazul vehiculelor din categoriile N_3 și O_4.

14.4. Dispozitivul de protecție laterală trebuie să fie practic rigid și, cu excepția cazului elementelor enumerate la punctul 14.5, trebuie fabricat din metal sau dintr-un alt material corespunzător. Dispozitivul de protecție laterală este considerat adecvat dacă poate suporta o forță statică orizontală de 1 kN, aplicată perpendicular pe orice parte a suprafeței exterioare a acestora, prin centrul unui piston plonjor de secțiune circulară și plat, cu diametrul de 220 mm ± 10 mm, și dacă deformarea dispozitivului încărcat, măsurată în centrul pistonului plonjor, nu depășește în acel moment:

(a) 30 mm pe porțiunea cu lungimea de 250 mm cea mai din spate a dispozitivului; și

(b) 150 mm pe restul dispozitivului.

La cererea producătorului, respectarea acestei cerințe poate fi demonstrată prin calcul. Fiabilitatea metodei de calcul trebuie demonstrată în mod satisfăcător serviciului tehnic.

14.5. Componentele fixate permanent pe vehicul, de exemplu roțile de rezervă, compartimentul bateriilor de acumulatoare, rezervoarele de aer, rezervoarele de combustibil, farurile, dispozitivele reflectorizante și trusele de scule pot fi integrate într-un dispozitiv de protecție laterală, cu condiția ca acestea să corespundă dimensiunilor prevăzute în prezenta parte.

14.6. Dispozitivul de protecție laterală poate fi proiectat astfel încât să poată fi amplasat în diverse poziții în partea laterală a vehiculului. În acest caz, trebuie garantată metoda de fixare în poziția normală de funcționare, astfel încât să fie exclusă schimbarea neintenționată a poziției. Forța aplicată de către operator pentru modificarea poziției dispozitivului nu trebuie să depășească 40 daN.

PARTEA III — OMOLOGAREA UNUI VEHICUL CU PRIVIRE LA INSTALAREA DISPOZITIVELOR DE PROTECȚIE LATERALĂ (DPL) OMOLOGATE DE TIP ÎN CONFORMITATE CU PARTEA II A PREZENTULUI REGULAMENT

15. CERINȚE

15.1. Dispozitivul de protecție laterală nu trebuie să mărească lățimea totală a vehiculului, iar partea principală a suprafeței sale exterioare nu trebuie să fie retrasă cu mai mult de 150 mm față de planul cel mai exterior (lățimea maximă) al vehiculului. Extremitatea anterioară a acestora poate fi, pe anumite vehicule, curbată spre interior, în conformitate cu punctele 15.2.3 și 15.2.4. Extremitatea posterioară a acestora nu trebuie să fie retrasă spre interior cu mai mult de 30 mm față de extremitatea laterală a pneurilor din spate (la determinarea acestei extremități nu este luată în considerare nicio umflătură a pneurilor aproape de sol) pe cel puțin ultimii 250 mm ai părții din spate.

15.2. Marginea anterioară a dispozitivului de protecție laterală trebuie să fie construită după cum urmează:

15.2.1. poziția acesteia trebuie să fie:

15.2.1.1. pe un vehicul din categoria N_2 sau N_3: la cel mult 300 mm în spatele planului vertical perpendicular pe planul longitudinal al vehiculului și tangent la suprafața exterioară a pneului roții situate imediat în fața dispozitivului;

15.2.1.2. pe o remorcă cu proțap: la cel mult 500 mm în spate față de planul definit la punctul 15.2.1.1;

15.2.1.3. pe o semiremorcă: la cel mult 250 mm în spatele planului transversal median al suportului, în cazul în care acesta din urmă există, cu precizarea că, în niciun caz, distanța dintre marginea anterioară și planul transversal care trece prin axa pivotului de cuplare în poziția sa cea mai din spate nu trebuie să depășească 2,7 m;

15.2.2. în cazul în care marginea anterioară se găsește într-un spațiu liber care depășește 25 mm, această margine trebuie să fie un element vertical continuu care acoperă toată înălțimea dispozitivului; suprafețele exterioară și anterioară ale acestui element măsoară cel puțin 50 mm către spate și sunt curbate cu 100 mm spre interior sau au o rază minimă de 50 mm în cazul vehiculelor din categoriile N_2 și O_3, respectiv măsoară cel puțin 100 mm către spate și sunt curbate cu 100 mm spre interior sau au o rază minimă de 100 mm în cazul vehiculelor din categoriile N_3 și O_4;

15.2.3. în cazul unui vehicul din categoria N_2 sau N_3 a cărui dimensiune de 300 mm menționată la punctul 15.2.1.1 nu depășește interiorul cabinei, dispozitivul este construit astfel încât spațiul liber dintre marginea sa anterioară și panourile cabinei nu depășește 100 mm și, dacă este necesar, este curbat către interior la un unghi care nu depășește 45°. În acest caz nu sunt aplicabile cerințele de la punctul 15.2.2;

15.2.4. la alegerea producătorului, pot fi îndeplinite dispozițiile punctului 15.2.3 în cazul unui vehicul din categoria N_2 sau N_3 la care dimensiunea de 300 mm menționată la punctul 15.2.1.1 cade în afara cabinei în spatele acesteia și la care dispozitivul se prelungește cu cel mult 100 mm în fața cabinei.

15.3. Marginea din spate a dispozitivului de protecție laterală trebuie să fie la cel mult 300 mm în fața planului vertical perpendicular pe planul longitudinal al vehiculului și să fie tangent cu suprafața externă a pneului roții situate imediat în spate; nu este necesar un element vertical continuu pentru marginea din spate.

15.4 Cerințele de la punctele 15.2 și 15.3 sunt independente și nu pot fi combinate. Cu toate acestea, în cazul unui vehicul cu două axe directoare, nu este necesară montarea unui dispozitiv de protecție laterală între cele două axe dacă distanța longitudinală dintre liniile mediane ale acestora este mai mică sau egală cu 2 100 mm.

15.5. Consolele față și spate ale dispozitivului de protecție laterală nu depășesc distanța dintre legături și centrul berbecului basculant măsurată în timpul încercării prevăzute la punctul 14.4. În cazul mai multor astfel de distanțe, nu trebuie depășită cea mai mare dintre distanțele măsurate în timpul încercării.

15.6. Marginea inferioară a dispozitivului de protecție laterală nu trebuie să fie situată, în niciun caz, la mai mult de 550 mm deasupra solului.

15.7. Marginea superioară a dispozitivului de protecție laterală nu trebuie să fie situată la mai mult de 350 mm sub partea structurii vehiculului prin care trece un plan vertical tangent la suprafața exterioară a pneurilor, excluzând orice umflătură situată pe pneuri aproape de sol, cu excepția următoarelor cazuri:

15.7.1. în cazul în care planul specificat la punctul 15.7 nu trece prin structura vehiculului, marginea superioară trebuie să fie la nivelul suprafeței platformei de încărcare sau la 950 mm față de sol (se reține valoarea cea mai mică);

15.7.2. în cazul în care planul specificat la punctul 15.7 trece prin structura vehiculului la o înălțime mai mare de 1,3 m față de sol, marginea superioară a dispozitivului nu trebuie să fie la o înălțime mai mică de 950 mm față de sol;

15.7.3. pe un vehicul special proiectat și construit, nu doar adaptat, pentru transportul unui container sau al unei cutii demontabile, marginea superioară a dispozitivului de protecție laterală poate fi determinată în conformitate cu punctele 15.7.1 și 15.7.2 de mai sus, containerul sau cutia fiind considerate ca făcând parte din vehicul;

15.7.4. în cazul unui vehicul dotat cu o macara pentru încărcare, descărcare sau pentru alte operațiuni, care are un post de lucru sau o platformă de manevrare pentru operator de pe care macaraua poate fi controlată, marginea superioară a dispozitivului de protecție laterală poate fi determinată în conformitate cu punctele 12.9.1 și 12.9.2, postul de lucru sau platforma de funcționare fiind luată în calcul ca în cazul în care ar fi fost vorba despre o platformă de încărcare.

15.8. Dispozitivele de protecție laterală trebuie fixate solid; acestea nu trebuie să se poată desprinde din cauza vibrațiilor produse la utilizarea normală a vehiculului.

15.9. Componentele fixate permanent pe vehicul, de exemplu roțile de rezervă, compartimentul bateriilor de acumulatoare, rezervoarele de aer, rezervoarele de combustibil, farurile, dispozitivele reflectorizante și trusele de scule pot fi integrate într-un dispozitiv de protecție laterală, cu condiția ca acestea să corespundă dimensiunilor prevăzute în prezenta parte sau dacă acestea sunt omologate în conformitate cu partea I. În ceea ce privește spațiile dintre dispozitivele de protecție și elementele fixate permanent, se aplică cerințele de la punctul 12.2 sau 14.1.

15.10. Dispozitivul de protecție laterală nu poate fi folosit pentru fixarea conductelor circuitului de frânare, a conductelor de aer sau hidraulice.

16. DEROGĂRI

16.1. Prin derogare de la dispozițiile de mai sus, vehiculele de tipurile precizate în continuare nu trebuie să îndeplinească decât cerințele indicate în fiecare caz particular:

16.1.1. o remorcă extensibilă îndeplinește toate cerințele enunțate la punctul 15 dacă este redusă la lungimea sa minimă; totuși, atunci când remorca este extinsă, dispozitivele de protecție laterală trebuie să respecte cerințele de la punctele 15.6, 15.7 și 15.8, precum și de la punctul 15.2 sau 15.3, dar nu neapărat de la ambele puncte; extensia remorcii nu trebuie să creeze spații libere pe lungimea dispozitivelor de protecție laterală;

16.1.2. o autocisternă, adică un vehicul conceput doar pentru transportul unui fluid într-o cisternă închisă, fixată permanent pe vehicul și prevăzută cu țevi sau racorduri pentru încărcare sau descărcare, trebuie dotată cu dispozitive care să satisfacă, pe cât posibil, toate cerințele de la punctul 15; nu se acceptă derogări de la respectarea riguroasă a acestor dispoziții decât în cazul în care cerințele de funcționare impun necesitatea unor astfel de derogări;

16.1.3. pe un vehicul dotat cu cale de sprijin extensibile destinate să asigure un plus de stabilitate în cursul încărcării, descărcării sau al altor operațiuni pentru care vehiculul a fost proiectat, pot fi lăsate spații libere suplimentare în dispozitivul de protecție laterală, dacă acestea sunt necesare pentru a permite extensia calelor;

16.1.4. în cazul unui vehicul echipat cu puncte de fixare în conformitate cu standardul ISO 9367-1:1989 sau ISO 9367-2:1994 pentru transportul naval pe nave Ro/Ro, în dispozitivele de protecție laterală trebuie lăsate spații libere pentru a permite fixarea dispozitivelor de reținere;

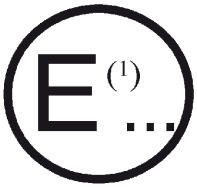
16.1.5. pe un vehicul dotat cu o macara pentru încărcare, descărcare sau pentru alte operațiuni pentru care a fost proiectat vehiculul, și în cazul căruia deplasarea sau fixarea macaralei nu permite montarea unui dispozitiv de protecție laterală, trebuie instalat un dispozitiv de protecție laterală care respectă, în limita posibilităților, cerințele de la punctul 12; nu se acceptă derogări de la respectarea riguroasă a acestor dispoziții decât în cazul în care cerințele de funcționare impun necesitatea unor astfel de derogări.

ANEXA 1

Apendicele 1

FIȘĂ DE COMUNICARE

[format maxim: A4 (210 × 297 mm)]

emisă de: denumirea administrației:

.....

.....

.....

Comunicare privind (2) ACORDAREA OMOLOGĂRII
EXTINDEREA OMOLOGĂRII
REFUZUL OMOLOGĂRII
RETRAGEREA OMOLOGĂRII
ÎNCETAREA DEFINITIVĂ A PRODUCȚIEI

unui tip de vehicul complet/incomplet/completat (2) cu privire la dispozitivul de protecție laterală (DPL) al acestuia, în conformitate cu partea I a Regulamentului nr. 73

Nr. omologării ..... Nr. extinderii .....

1. Denumirea comercială sau marca vehiculului: .....
2. Tipul vehiculului .....
3. Denumirea și adresa producătorului .....
4. După caz, denumirea și adresa reprezentantului producătorului .....
5. Scurtă descriere a tipului de vehicul cu privire la stadiul de finalizare al acestuia, structură, dimensiuni, forme și materiale componente .....
6. Scurtă descriere a dispozitivelor de protecție cu privire la formă, dimensiuni și materiale componente .....
7. Categoria vehiculului .....
8. Vehicul prezentat pentru omologare la data de .....
9. Serviciul tehnic responsabil pentru efectuarea încercărilor de omologare .....
10. Data raportului întocmit de serviciul respectiv .....
11. Numărul raportului întocmit de serviciul respectiv .....
12. Omologare acordată/refuzată/extinsă/retrasă (2) .....
13. Poziția mărcii de omologare pe vehicul .....
14. Locul .....
15. Data .....
16. Semnătura .....
17. Documentele următoare, care poartă numărul de omologare menționat mai sus, sunt disponibile la cerere: .....

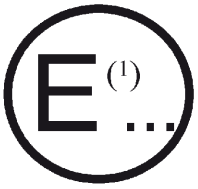
(1) Numărul distinctiv al țării care a acordat/refuzat/extins/retras omologarea (a se vedea dispozițiile regulamentului referitoare la omologare).

(2) A se tăia mențiunea necorespunzătoare.

Apendicele 2

FIȘĂ DE COMUNICARE

[format maxim: A4 (210 × 297 mm)]

emisă de: denumirea administrației:

.....

.....

.....

Comunicare privind: (2) ACORDAREA OMOLOGĂRII
EXTINDEREA OMOLOGĂRII
REFUZUL OMOLOGĂRII
RETRAGEREA OMOLOGĂRII
ÎNCETAREA DEFINITIVĂ A PRODUCȚIEI

unui tip de: dispozitiv de protecție laterală (DPL)
În temeiul părții II a Regulamentului nr. 73

Nr. omologării ..... Nr. extinderii .....

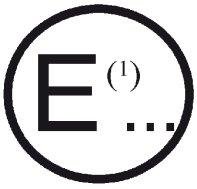
1. Denumirea comercială sau marca dispozitivului de protecție laterală .....
2. Tipul de DPL .....
3. Denumirea și adresa producătorului .....
4. După caz, denumirea și adresa reprezentantului producătorului .....
5. Caracteristicile dispozitivului de protecție laterală (dimensiuni și elemente de fixare) .....
6. Încercare efectuată pe un stand rigid/pe un vehicul/pe o componentă reprezentativă a vehiculului (2) .....
7. Poziția punctelor de aplicare a forțelor de încercare pe dispozitivul de protecție laterală .....
8. Categoria vehiculului pe care poate fi instalat dispozitivul de protecție laterală .....
9. Dispozitiv supus omologării la .....
10. Serviciul tehnic responsabil pentru efectuarea încercărilor de omologare .....
11. Data raportului întocmit de serviciul respectiv .....
12. Numărul raportului întocmit de serviciul respectiv .....
13. Omologare acordată/refuzată/extinsă/retrasă (2) .....
14. Poziția mărcii de omologare pe dispozitivul de protecție laterală .....
15. Locul .....
16. Data .....
17. Semnătura .....
18. Documentele următoare, care poartă numărul de omologare menționat mai sus, sunt disponibile la cerere: .....

(1) Numărul distinctiv al țării care a acordat/refuzat/extins/retras omologarea (a se vedea dispozițiile regulamentului referitoare la omologare).
(2) A se tăia mențiunea necorespunzătoare.

Apendicele 3

FIȘĂ DE COMUNICARE

[format maxim: A4 (210 × 297 mm)]

emisă de: denumirea administrației:

.....

.....

.....

Comunicare privind: (2) ACORDAREA OMOLOGĂRII
EXTINDEREA OMOLOGĂRII
REFUZUL OMOLOGĂRII
RETRAGEREA OMOLOGĂRII
ÎNCETAREA DEFINITIVĂ A PRODUCȚIEI

unui tip de vehicul cu privire la montarea unui dispozitiv de protecție laterală (DPL) omologat de tip în conformitate cu partea III a Regulamentului nr. 73

Nr. omologării ..... Nr. extinderii .....

1. Denumirea comercială sau marca vehiculului .....
2. Tipul vehiculului .....
3. Denumirea și adresa producătorului .....
4. IDenumirea și adresa reprezentantului producătorului, după caz .....
5. Scurtă descriere a tipului de vehicul în ceea ce privește dimensiunile și forma sa .....
6. Denumirea comercială sau marca dispozitivului (dispozitivelor) de protecție laterală și numărul/numerele de omologare al(e) acestuia (acestora), inclusiv numărul de omologare al unui vehicul omologat parțial în conformitate cu partea I .....
7. Categoria vehiculului .....
8. Vehicul prezentat pentru omologare la data de .....
9. Serviciul tehnic responsabil pentru efectuarea încercărilor de omologare .....
10. Data raportului întocmit de serviciul respectiv: .....
11. Numărul raportului întocmit de serviciul respectiv .....
12. Omologare acordată/refuzată/extinsă/retrasă (2) .....
13. Poziția mărcii de omologare pe vehicul .....
14. Locul .....
15. Data .....
16. Semnătura .....
17. Documentele următoare, care poartă numărul de omologare prezentat mai sus, sunt disponibile la cerere: .....

(1) Numărul distinctiv al țării care a acordat/prelungit/refuzat/retras omologarea (a se vedea dispozițiile din regulament referitoare la omologare).

(2) A se tăia mențiunea necorespunzătoare.

ANEXA 2

EXEMPLE DE MĂRCI DE OMOLOGARE

MODELUL A

(a se vedea punctele 5.1.4 și 5.3.4 din prezentul regulament)

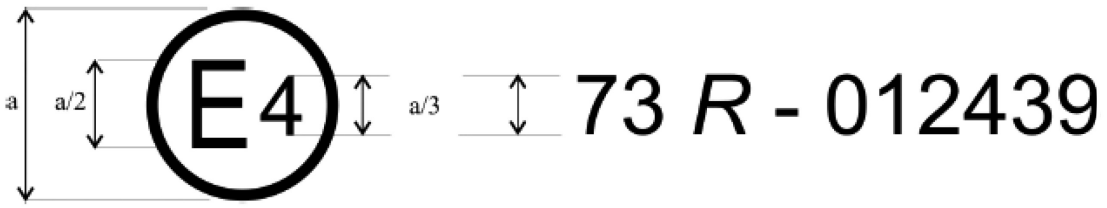

a = min. 8 mm

Marca de omologare de mai sus, amplasată pe un vehicul sau pe un DPL, arată că tipul de vehicul în cauză a fost, cu privire la protecția sa laterală, omologat în Țările de Jos (E 4), în temeiul Regulamentului nr. 73, sub numărul de omologare 012439, ca vehicul complet. Primele două cifre ale numărului de omologare indică faptul că omologarea a fost acordată în conformitate cu cerințele Regulamentului nr. 73, astfel cum a fost modificat prin seria 01 de modificări.

MODELUL B

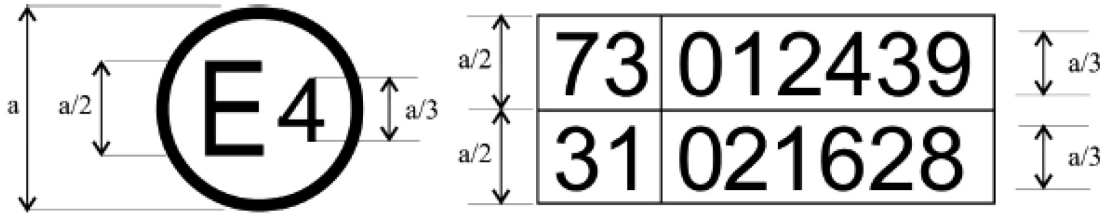
(a se vedea punctul 5.2.4 din prezentul regulament)

Marca de omologare de mai sus, amplasată pe un DPL, arată că tipul de DPL în cauză a fost, cu privire la protecția sa laterală, omologat în Țările de Jos (E 4), în temeiul Regulamentului nr. 73, sub numărul de omologare 012439. Primele două cifre ale numărului de omologare indică faptul că omologarea a fost acordată în conformitate cu cerințele Regulamentului nr. 73, astfel cum a fost modificat prin seria 01 de modificări.

MODELUL C

(a se vedea punctele 5.1.5 și 5.3.5 din prezentul regulament)

Marca de omologare de mai sus aplicată pe un vehicul arată că tipul respectiv de vehicul a fost omologat în Țările de Jos (E 4), în temeiul Regulamentelor nr. 73 și nr. 31 ([1]). Primele două cifre din numărul de omologare indică faptul că, la datele la care omologările în cauză au fost acordate, Regulamentul Nr. 73 includea seria 01 de modificări, iar Regulamentul nr. 31 includea seria 02 de modificări.

([1]) Ultimul număr este menționat doar cu titlu de exemplu.

ANEXA 3

CONDIȚII DE ÎNCERCARE

1. CONDIȚII DE ÎNCERCARE PENTRU DPL

1.1. La cererea producătorului, încercarea se poate efectua fie:

1.1.1. pe un vehicul din tipul pentru care este destinat dispozitivul de protecție laterală; în acest caz se respectă condițiile prevăzute la punctul 2; fie

1.1.2. pe un element al șasiului tipului de vehicul pentru care este destinat dispozitivul de protecție laterală; acest element trebuie să fie reprezentativ pentru tipul (tipurile) de vehicul(e) în cauză; fie

1.1.3. pe un banc de încercare rigid.

1.2. În cazul punctelor 1.1.2 și 1.1.3, componentele folosite pentru montarea dispozitivului de protecție laterală pe o parte a șasiului vehiculului sau pe standul rigid trebuie să fie echivalente cu cele utilizate pentru fixarea dispozitivului de protecție laterală când acesta este instalat pe vehicul.

2. CONDIȚII DE ÎNCERCARE PENTRU VEHICULE

2.1. Vehiculul este poziționat pe o suprafață orizontală, rigidă și fără denivelări.

2.2. Roțile directoare se orientează drept înainte.

2.3. Anvelopele se umflă la presiunea recomandată de producătorul vehiculului.

2.4. În cazul în care este necesar pentru a obține forțele de încercare cerute la punctele 2.8 și 14.4, vehiculul poate fi blocat printr-o metodă oarecare; această metodă trebuie să fie specificată de către producătorul vehiculului.

2.5. Vehiculele echipate cu suspensii hidropneumatice, hidraulice sau pneumatice sau cu un dispozitiv de reglare automată a înălțimii în funcție de încărcătură se supun încercării în condițiile normale de funcționare fără încărcătură specificate de către producător.

2.6. Semiremorcile trebuie poziționate astfel încât platforma de încărcare să fie practic orizontală.